

INFO TIJDK INFO-TIJK INFO-TÜRK

APRIL

1982

bulletin mensuel • monthly bulletin • maandelijks bulletin

66 /29

6DE JAAR • PRIJS: 50 BF • JAARABONNEMENT: 500 BF • PCR: 000 -1168701- 45
INFO-TURK - 13/2, Ch. M. WISERPLEIN - 1040 BRUSSEL • Tel: (32-2) 230 34 72 • UITGEVER:
TURKS COLLEKTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING • No. WET DEPOT: 2198

DE TOORN DER GENERAALS

Toen de leiders van de Europese Economische Gemeenschap er bij de Turkse militaire overheid op aan drongen zich aan het tijdschema voor het herstel van de democratie te houden, en aandrongen op het feit dat de terugkeer naar de democratie "vooral de vrijlating veronderstelt van allen die gearresteerd werden voor ideeën of vakbondsactiviteiten, en het beëindigen van de Krijgswet", merkte The Guardian op dat "de Turkse militaire junta waarschijnlijk gestoord zou zijn vanwege de aandrang van het communiqué" op dit gebied. Deze commentaar bleek gerechtigd door de sensationele speech van Generaal Evren op 4 april 1982 in Bursa.

Turkije's militair staatshoofd beschuldigde de "Europese vrienden" ervan "zich te laten manipuleren door bepaalde mensen die hen ertoe proberen te brengen hun economische hulp als wapen te gebruiken". Hij verklaarde dat "Turkije's soevereiniteit onder geen enkele omstandigheid voor geld gekocht kan worden" en dat "indien Europa zich wil laten leiden door de 51 stemmen, terwijl er in het E.P. 434 zetels zijn, ze dat maar moet doen en Turkije uitsluiten moet. Europa zal de gevolgen dragen van een dergelijke daad."

Betekent deze toorn t.o.v. de Europese kringen een ernstige reactie op "buitenlandse inmenging in Turkije's zaken"? Kan men het beschouwen als een teken van nationale trots?

Wanneer men de concessies in aanmerking neemt die door dezelfde militaire junta aan de VS toegestaan werden in een tijdspanne van 18 maanden, is het niet mogelijk een positief antwoord te geven op deze vragen. Zoals uitgelegd werd in een ander artikel (Info-Türk, VS-belangen in Turkije, maart 1982), bekrachtigde dezelfde militaire junta het akkoord voor het heropenen van militaire VS-bases, in ruil voor economische en militaire hulp van de VS, en het is tevens dezelfde militaire junta die toestond om VS-vlaggen te voeren in Turkse gebieden. Deze toegevingen raken de "nationalistische" gevoelens van Generaal Evren niet, omdat Washington alle anti-demokratische maatregelen die de junta trof, verdraagt en nooit een herstel van de democratie eiste. De Europese landen echter verklaarden steeds dat, indien Turkije bij de Europese familie wil blijven, zij de democratische rechten en vrijheden bepaald in de Europese Conventie van de Mensenrechten, moet respecteren. Generaal Evren denkt tevens dat de junta de 600 miljoen dollar krediet van de EEG niet langer nodig heeft, aangezien de VS zijn militaire en economische "hulp" aan Turkije uitbreidde, en de socialistische landen en de olielanden van het Midden-Oosten zorgen voor toenemende economische en commerciële relaties. Vooral na hun bezoek aan Iran, Irak, Koeweit, Syrië en Pakistan kwamen de heersers van Turkije op het idee dat ze een leidende rol kunnen spelen in deze gebieden, en dat ze de financiële mogelijkheden van de olieproducerende landen gemakkelijk kunnen exploiteren. Toen besloten ze dat de tijd rijp was om Europa uit te dagen.

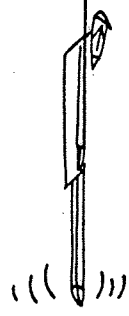
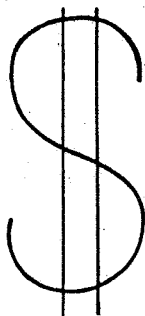
Om te bewijzen dat hij niet tegen een democratisch stelsel is, verklaarde Generaal Evren: "Wij willen in Europa blijven en we weten dat de eerste vereiste daartoe een democratisch bestuur is. We ontkennen niet dat het huidige bestuur niet democratisch is, maar het is één van de meest democratische en zachtste militaire regimes die men kan vinden. Niettegenstaande blijft het een militair regime en niemand hoeft eraan te twijfelen dat dit zal verderduren tot de democratie hersteld is overeenkomstig ons tijdschema."

Maar wat voor een democratie zal er na dit herstel overblijven?

Ook deze vraag wordt in Evren's soeek beantwoord:

"De nieuwe grondwet zal het kommunisme, het fascisme en religieuze theocratie verbieden. Turkije heeft geen kommunistische partij nodig!"

Het blijft niet bij de kommunistische partij; de chef van de militaire junta is van plan verder politieke activiteiten van de leider van de Turkse sociaal-demokratische partij, te verbieden. Hij viel de voorzitter van de verboden Republikeinse Volkspartij, Bülent Ecevit, openlijk aan :

"Indien bepaalde mensen denken dat ze helden worden door in de gevangenis te belanden, zullen we hun wensen zonder aarzelen vervullen. We hebben liever dat ze in de gevangenis helden worden dan erbuiten. Deze vroegere politici, die blijkbaar vergeten dat hun partijen ontbonden werden (oktober j.l.) koesteren de illusie dat ze dezelfde partij kunnen houden onder een andere naam. Dit is een mooie droom en het is fijn in een droomwereld te leven. Maar ik waarschuw hen voor de laatste maal dat ze dergelijke fantasieën moeten opgeven. Deze natie is erin geslaagd zich uit hun greep te bevrijden en wil van hen niet meer weten. Ik verklaar hier dat, indien ze onze waarschuwingen in de wind slaan, we niet zullen aarzelen de strengst mogelijke maatregelen tegen hen te treffen. Indien ze rekenen op de steun van bepaalde mensen of instellingen uit Europa, waarmee ze persoonlijk bevriend zijn, zullen ze zich misrekenen."

Zelfs vóór deze verbale aanval van Generaal Evren startte de junta een terreur- en intimidatiecampagne tegen de sociaal-democratische leiders en parlementsleden.

De arrestatiebevelen voor de voornaamste leden van het Turkse Vredescomité, de sluiting van het sociaal-democratisch weekblad Arayis, dat eens uitgegeven werd door Bülent Ecevit, de ondervraging van Ecevit over zijn uitdagende verklaringen na zijn vrijlating uit de gevangenis en het onderzoek betreffende 132 afgevaardigden van Ecevit's partij in verband met hun zogenaamde steun aan de verboden vakbondsconfederatie DISK...

Het onmiddellijk effect van deze maatregelen gaf stof tot speculaties als zouden er meningsverschillen bestaan binnen de Nationale Veiligheidsraad en als zouden de "haaien" zoals Generaal Nurettin Ersin, lid van de NVR en commandant van de Landmacht, de bovenhand gehaald hebben.

Generaal Evren ontkende deze speculaties echter in zijn speech te Bursa. Hij onderstreepte dat de 5 leden van de NVR verenigd zijn om hun opdracht te volbrengen en dat ze er dezelfde meningen op na houden.

Daar bleef het echter niet bij: hij ging zover bepaalde ex-legercommandanten zoals Generaal Faik Turtün, die berucht werd wegens zijn fascistische neigingen en repressieve praktijken tijdens de vroegere periode van militaire overheersing tussen 1971 en 1973, te verdedigen.

En terwijl Generaal Evren de democratische politici en intellectuelen heftig aanviel, werd de meerderheid van de leden van de fascistische partij, MHP, reeds vrijgelaten, en blijven slechts Kolonel Türkes en 5 gezellen in de gevangenis. De eis voor hun vrijlating staat echter op de agenda van het militair hof. Het is niet uitgesloten dat ze spoedig vrij zullen zijn, aangezien Kolonel Türkes en de 5 anderen verklaarden dat zij in de cel zitten terwijl hun ideeën aan de macht zijn.

Het is niet alleen een appreciatie van de Turkse fascistische kolonel, maar ook van een Spaanse fascistische kolonel. Tijdens zijn proces op 17 maart 1982 zei Lt-Kol. Antonio Tejero Molina, die het Spaanse Parlement bestormde verleden jaar, dat zij de "Turkse coup" als voorbeeld namen en dat ze van plan waren een militaire regering te vormen zoals deze in Turkije.

De speech van Generaal Evren in Bursa rechtvaardigde én Kolonel Türkes én Kolonel Antonio Tejero Molina...

POLITIEK LEVEN

GRONDWET KLAAR IN 1982?

Een reportage van het Turks dagblad Günes, omtrent dat de helft van de leden van de Raadgevende Vergadering denken dat de grondwet klaar zal zijn voor de voorziene datum, terwijl de anderen denken dat ze niet gereed zal zijn voor november 1982. De redenen voor de mislukking zouden de volgende zijn:

- Het uitstellen van de opstelling van de Grondwet door de Grondwetgevende Commissie,
- De vakantie van de Vergadering tussen 15 juli en 1 september,
- Wijzigingen in de agenda wegens de start van de discussies over de begroting in oktober 1982.

Onlangs maakte het Hof van Cassatie, het Hoge Militair Bestuurshof en het Grondwetgevend Hof hun ideeën over de nieuwe Grondwet bekend aan de Raadgevende Vergadering. Al deze Hoge Gerechtshoven verklaarden onder druk van de junta dat de nieuwe grondwet verdere bevoegdheden moet toekennen aan het Staatshoofd; kommunistische en religieuze partijen moet verbieden en een strikte controle op de activiteiten van politieke partijen moet invoeren.

Anderzijds deelde geen enkel ex-parlementslid zijn mening over de Grondwet mee aan de Vergadering, alhoewel de NVR dit toeliet, behalve voor partijleiders en hoge ambtenaren.

HERVORMING VAN HET STAATSAPPARAAT

Het centralisatieproces van het staatsapparaat, één van de kenmerken van een repressief regime, versnelde met de nieuwe dekretten van de regering, die het

aantal directeur-generaals van 200 op 64 brengen en hen herbenoemen tot departementchefs.

Volgens het dagblad Cumhuriyet van 9 maart 1982 wordt het staatsapparaat als volgt hervormd:

- Het Staatshoofd krijgt vele buitengewone bevoegdheden (Zie Bulletin februari 1982)
- Het aantal ministeries wordt beperkt en de overblijvende zullen belast worden met de verdere staatsfuncties.
- Het Staatsapparaat zal beperkt worden en het overblijvende personeel zal betere levensomstandigheden krijgen, zodat de bureaucratie een bevoordeelde laag van de bevolking zal worden.

Een andere verandering: de Minister van Transport, Necmi Özgür, werd vervangen door Mustafa Aysan, lid van de Raadgevende Vergadering. Deze laatste wordt beschouwd als favoriete burger van de junta.

STAATSTERREUR

NIEUWE BESCHULDIGINGEN TEGEN ECEVIT

Ecevit was één van de voornaamste doelwitten van de junta in maart 1982. Na uit de gevangenis ontslagen te zijn, werd hij voor een burgerlijke rechtbank gebracht met een eis van 30 maanden gevangenis. Hij wordt ervan beschuldigd staatsambtenaren beledigd te hebben tijdens de begrafenisopectocht van de vermoorde partij-vertegenwoordiger in Nevşehir in 1980.

De voorzitter van de ontbonden CHP werd op 12 maart door de militaire aanklager ondervraagd in verband met zijn verklaringen aan Der Spiegel en de Nederlandse TV, na zijn ontslag uit de gevangenis.

Dezelfde dag verbood de militaire regering Ecevit het land te verlaten wegens het onderzoek over zijn

partij en de leden. Hij werd uitgenodigd om conferenties te houden door de universiteit van Wakeforest in Noord-Carolina (VS), maar het krijgswetbevel antwoordde negatief toen hij een paspoort aanvraag.

ONDERZOEK OVER 133 AFGEVAARDIGDEN

Op 15 maart startte de militaire aanklager van het Krijgswetbevel van Istanbul een nieuw onderzoek teneinde de "ideologische banden" te bepalen tussen de Confederatie van Progressieve Vakbonden (DISK) en de CHP. Het onderzoek werd uitgebreid tot Ecevit en 132 ex-parlementsleden, op grond dat ze zogenaamde "subversieve" activiteiten van DISK tolereerden en steunden.

Dit onderzoek volgt op een ander dat in Ankara ingesteld werd over de leden van de vrouwen- en jeugdafdeling van Ecevit's partij. Zij worden beschuldigd van zogenaamde "extremistische" activiteiten.

Ondertussen werd in Istanbul de annex van de beschuldiging van ex-burgemeester Ahmet Isvan van Istanbul, die gedaagde wordt in het DISK-proces, bekendgemaakt. Isvan, lid van de CHP, wordt er door de beruchte militaire aanklager Takkeci van beschuldigd, middelen van het Istanbul's gemeentebestuur gebruikt te hebben door activiteiten van DISK.

"WE WILLEN EEN PUNT ZETTEN ACHTER DISK"

Wat het proces van DISK zelf betreft: de lezing van de beschuldiging van 52 gedaagden die allen de doodstraf riskeren, eindigde op 3 maart en de zittingen werden verdaagd naar 14 april om de beschuldigten de tijd te geven hun antwoorden voor te bereiden.

De militaire aanklager Takkeci verklaarde op 8 maart aan Agence France Press: "We willen een einde maken aan DISK, die onder het mom van syndikalisme de staat wou vernietigen met het doel een marxistisch-leninistisch regime in te voeren in Turkije".

Zoals bekend is het dezelfde aanklager die de hoofdadvokaat van de verdediging van het proces van DISK, Apaydin, die tevens de voorzitter van de Orde van Advokaten van Istanbul en lid van het Turkse Vredescomité is, deed arresteren. Teneinde zijn aanwezigheid op het proces van DISK te beletten arresteerde de aanklager hem in februari, tesamen met andere leden van het Vredescomité.

Anderzijds wees het militair hof op 24 maart een aanvraag tot vrijlating voor 112 andere leden van DISK, gearresteerd voor een volgend proces, af.

VEROORDELINGEN VAN SYNDIKALISTEN

Het eerste Militair Hof van het Krijgswetbevel van Istanbul veroordeelde op 10 maart 22 ambtenaren van de Vakbond voor Bankbedienden (Bank-Is) tot gevangenisstraffen tot 15 jaar.

Op 6 maart opende de militaire aanklager een nieuw proces tegen 13 ambtenaren van de Vakbond voor Metaalbewerkeren (Tüm Maden-Is). Ze zullen terechtstaan met een eis van gevangenisstraffen tot 30 jaar, onder de beschuldiging van "poging tot het installeren van een kommunistisch regime".

ARRESTATIE VAN VREDELIEVENDEN

23 van de 44 leden van het Turks Vredescomité werden in Istanbul gearresteerd, onder hen zijn 4 ex-vertegenwoordigers. De overige 21 leden gaven zich niet over aan de autoriteiten. Bepaalde kranten beweren dat ze het land ontvluchtten en zich momenteel in Europa bevinden.

De advocaten van de verdediging gingen in beroep tegen de arrestatie, maar werden afgewezen.

Het is de eerste maal dat het uitvoerend bestuur van de Turkse Advokatenorde besloot om rechtstreeks deel te nemen aan een proces, en zijn voorzitter, Attila Sav, belastte met het in beroep gaan tegen de arrestatie van Orhan Apaydin, voorzitter van de Orde van Advokaten van Istanbul. Deze eis werd verworpen.

Anderzijds werden de 17 advocaten van de verdediging van een ander politiek proces voor het 2de MT van Istanbul in beschuldiging gesteld door de militaire aanklager. Tijdens een zitting verlieten zij het tribunaal uit protest tegen de beperking van het verdedigingsrecht. Zij worden ervan beschuldigd dit gedaan te hebben zonder toestemming van de rechter.

EX-MINISTER VEROORDEELD

M. Tuncay Mataraci, ex-minister in de regering Ecevit, werd op 17 maart door het Hoog Gerechtshof veroordeeld tot 36 jaar gevangenis wegens het ontvangen van 150 miljoen TL (1 miljoen \$) steekpenningen en het helpen van wapensmokkelaars. Het hof gaf hem tevens een boete van 787 miljoen TL (5 miljoen \$).

De NVR besloot dat er een nieuw proces moet ingespannen worden tegen ex-ministers Serafettin Elçi en Selahattin Kiliç wegens ambtsmisbruik. Ze zullen terechtstaan voor het Hoge Gerechtshof en er zal gevangenisstraf tot 40 jaar gevraagd worden.

DOODSTRAF BLIJFT

M. Ertugrul Alatli, lid van de Raadgevende Vergadering en schoolvriend van Generaal Nurettin Ersin, lid van de NVR, slaagde er niet in 10 handtekeningen van leden van de Vergadering te verzamelen teneinde zijn wetsvoorstel om de doodstraf in Turkije af te schaffen, op de agenda te zetten. Een ander lid van de Raadgevende Vergadering, de gepensioneerde Generaal Ihsan Göksel verzette zich heftig tegen het voorstel, omdat het een verzwakking zou betekenen voor de regering in zijn strijd tegen het terrorisme. Het voorstel werd slechts door 3 leden van de Vergadering getekend.

4 TERECHTSTELLINGEN IN EEN MAAND

Drie stichters van de Kommunistische Arbeidspartij van Turkije (TKEP), Seyit Konuk, Ibrahim Etem Coskun en Necati Vardar, werden op 13 maart in Izmir opgehangen in de gevangenis van Buca. Ze werden beschuldigd van de moord op een rechts politicus.

Op 26 maart werd een rechts activist, Fikri Arıkan, opgehangen in de Stadsgevangenis van Ankara. Hij werd ervan beschuldigd een linkse jongeman vermoord te hebben vóór de coup.

Zo steeg het aantal terechtstellingen sinds 12 september tot 14.

EISEN TOT DOODSTRAF: 4289

De militaire aanklagers openden in maart vele nieuwe processen tegen progressieve organisaties en vroegen voor vele beschuldigten de doodstraf:

- Revolutionaire Weg (Dev-Yol): 14/3 in Istanbul: 159 (30), 30/3 in Izmir: 33 (11)
- Revolutionair Links (Dev-Sol): 16/3 in Istanbul: 428 (146)
- Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK): 3/3 in Adana: 24 (3), 16/3 in Adiyaman: 125 (29), 31/3 in Izmir: 13.
- Kommunistische Partij van Turkije / marxistisch-leninistisch (TKP-ML): 4/3 in Erzurum: 38 (22), 14/3 in Istanbul: 178 (40)

- Partij voor Volksbevrijding van Turkije (THKP): 9/3 in Erzurum 17 (14)
 - Koerdische Organisatie KAWA: 12/3 in Erzurum: 81 (8)
 - Kommunistische Arbeidspartij van Turkije (TKEP): 12/3 in Istanbul: 18 (4), 18/3 in Gaziantep: 83
 - Bevrijding (Kurtulus): 18/3 in Erzincan: 91 (17), 26/3 in Ankara: 3 (3)
 - Kommunistische Partij van Turkije (TKP): 7/3 in Antaya: 16
 - Kommunistische Partij/Unie van Turkije (TKP-(TKP-B): 21/3 in Ankara: 77
 - Revolutionaire Kommunistische Partij van Turkije (TDKP): 5/3 in Erzurum: 96, 30/3 in Iskenderun: 63
 - Revolutionaire Bevrijdingsorganisatie (DKO): 17/3 in Izmir: 23
 - Rechtse activisten: 9/3 in Erzurum: 5 (5), 12/3 in Ankara: 16 (10)
- Zodanig bereikte het aantal doodstrafzaken eind maart 1982 het aantal 4.289.

Anderzijds werden de laatste maand in Izmir een rechts activist, nog een rechts activist in Konya en 5 leden van Dev-Sol in Izmir ter dood veroordeeld.

TWEE GERECHTELIJKE SCHANDALEN

Een gerechtelijke dwaling, die de onrechtvaardigheid van de doodstraf bewijst, werd op het nippertje voorkomen in Turkije. De linkse activist Ahmet Erhan werd door een militair hof veroordeeld voor de moord op een rechts activist. De doodstraf, gebaseerd op de getuigenis van één enkel persoon werd door het rechterlijk comité van de Raadgevende Vergadering goedgekeurd op 25 maart, ondanks het feit dat de enige getuige de Vergadering ervan op de hoogte bracht dat hij gelogen had voor de rechtbank. Naar aanleiding van een perscampagne over de onrechtvaardigheid hiervan was het Militaire Hof van Cassatie verplicht het dossier in te trekken.

Anderzijds staan tegelijkertijd 4 linkse militanten terecht onder dezelfde beschuldiging, voor een burgerlijke rechtbank in Balıkesir, met een eis tot doodstraf en voor een militair hof van Ankara met een eis tot gevangenisstraf.

MENSENJACHTEN

3 militanten van Dev-Yol werden op 5 maart in Istanbul door de politie in een hinderlaag gelokt. Kemal Sahin werd doodgeschoten en de twee anderen slaagden erin te ontsnappen.

In één maand tijd werden 13 militanten van de Revolutionaire Unie van Kommunisten van Turkije (TIKB) gearresteerd in Ankara, 196 militanten van de Oostelijke Vereniging voor Revolutionaire Cultuur (DDKD), Birikum, Unie van de Socialistische Jeugd (SGB), Dev-Yol, Bevrijding en de Unie van Revolutionaire Coördinatie in Ankara, advocaat Ihsan Dogan, waarvan men beweert dat hij de leider is van de Unie van Akties in Ankara, 4 linkse militanten in Malatya, 24 leden van Dev-Yol in Usak, 64 linkse militanten in Karamanmaras, 119 linkse militanten in Adana.

Bovendien werd gemeld dat ongeveer 300 legerofficieren gevangen gehouden worden wegens hun betrokkenheid bij akties van verschillende linkse organisaties.

NIEUWE REPRESSIEVE MAATREGELEN

De militaire regering besloot alle identiteitskaarten te veranderen; de nieuwe zullen meer gedetailleerde informatie verschaffen over de houder. Iedere bur-

ger krijgt een codenummer en alle informatie over hem zal in computers gestopt worden.

Eerste Minister Uluşu stuurde een circulaire naar alle staatsdepartementen waarin hij vraagt het nodige te doen om het privé-leven en de politieke opvattingen van iedere arbeider die naar de olie-landen gezonden wordt, na te gaan. Hij gaf opdracht om arbeiders, die hun vrienden betrekken bij politieke activiteiten, terug te sturen naar Turkije.

De wet over de uitvoeringsprocedure van veroordelingen werd door de NVR gewijzigd. Vanaf nu zullen alle gevangenen, die een lange straf krijgen, verplicht zijn dwangarbeid te verrichten in de gevangenis of in publieke ondernemingen.

15 WERDEN DOODGEFOLTERD

Ilhan Oztrak, de zegsman van de regering, zei op 16 maart dat er van de 62 personen op de lijst, die aan de Turkse overheid overhandigd werd, 15 stierven door foltering. Hij beweerde dat 15 anderen van die 62 een natuurlijke dood stierven, 3 werden doodgeschoten toen ze het vuur openden op de veiligheidsdiensten, 3 werden doodgeschoten tijdens ongeregelde heden tussen rivale politieke groepen, 4 zijn nog steeds gearresteerd maar leven, één is vrij en leeft, 8 werden nooit opgesloten en over 11 anderen wordt nog een onderzoek ingesteld. Hij leverde kritiek op Amnesty International omdat het documenten gebruikt "verzameld uit verschillende bronnen" zonder voorafgaand onderzoek.

Amnesty International is blij met het onderzoek naar deze gevallen en legde er in zijn Newsletter van maart 1982 de nadruk op dat foltering - door gevangenen omschreven als nagenoeg algemeen en systematisch - nog steeds regelmatig gerapporteerd wordt.

Verleden maand verklaarden 43 advocaten op het TKP-proces in Ankara dat de ondervraging van hun cliënten gepaard ging met foltering door de politie.

Op 12 maart meldde het dagblad Hürriyet dat de 55-jarige Ali Kamis op 26 februari doodgefolterd werd door de rijkswachters van Konya, toen hij vastgehouden werd wegens diefstal.

Vrouwelijke gevangenen die terechtstaan voor hun verzet tegen het gevangenisbestuur in Ankara verklaarden voor het tribunaal dat Raci Tetik, de directeur van de Mamak-gevangenis, hen beledigde door hen "hoeren" te noemen en hij de soldaten opdracht gaf hen te slaan.

VERZET IN GEVANGENISSEN

Op 15 maart 1982, de 1ste dag van het proces van 428 militanten van Dev-Sol in Istanbul, weigerden de gedaagden hun identiteit aan de rechter bekend te maken, tot er een onderzoek wordt ingesteld over foltering en mishandeling in de gevangenis. Ze onthulden dat 2 van hun kameraden, Ahmet Karlangaç en Mehmet Selim Yücel, door foltering stierven.

De gedaagden weigerden de gevangenis te verlaten om naar het proces te gaan uit protest tegen de weigering van de rechter om een onderzoek in de stellen over de aantijgingen van foltering.

In Erzurum gingen 325 van de 800 gedaagden van het Dev-Yol proces op 22 februari in hongerstaking tegen de wrede gevangenisomstandigheden in militaire gevangenis.

FOLTERTEAM : "DAL"-GROEP

In het maartnummer van "Informatiebulletin Turkije" geeft Turkije's Solidariteitscampagne de volgende informatie betreffende foltercentra in Ankara:

"In Ankara zijn er 2 foltercentra voor politieke gevangenen. Een daarvan is het Politiehoofdkwartier, op de 6de verdieping; de andere is in het nevenstaand gebouw, de "Yusuf Kahraman Politie school", bekend als de DAL-groep.

"De DAL-groep bestaat uit een aantal ondervragers, leden van de Politie van Ankara en van MIT (de Nationale Inlichtingsdienst). Zij zijn rechtstreeks verbonden met de Afdeling van de Politieke Politie en MIT. De chef van de DAL-groep is Kemal Yazicioğlu, bijgenaamd 'de dokter'."

CULTUREEL LEVEN

PROCES VAN INTELLECTUELEN

De voorzitter en de leden van de Beheerraad van de Auteursvereniging van Turkije (TYS) werden op 2 maart voor de rechtbank gedaagd wegens het afsluiten van een bilateraal cultureel akkoord met de Bulgaarse Auteursvereniging vóór de militaire overname. De aanklager vraagt gevangenisstraffen tot 6 maand voor de humorist Aziz Nesin en andere leden.

De chef van de Internationale Nieuwsdienst van de Turkse Radio en TV-maatschappij, Cafer Demirel, stond op 2 maart in Ankara terecht voor een burgerlijke rechtbank wegens machtsmisbruik.

Ahmet Kabaklı en Aydogdu İter van het dagblad Tercüman werden op 11 maart in Istanbul veroordeeld tot 2,5 maand gevangenis, wegens hun publikaties die in strijd waren met de militaire dekretten.

Een onderwijzer, M. Rasit Gül werd op 10 maart in Sındırgı gearresteerd voor het beledigen van Generaal Evren.

Verantwoordelijk uitgever van het jeugdblad "İlerici Yurtsever Gençlik", Erhan Tuksan werd op 11 maart tot 7,5 jaar gevangenis veroordeeld door een MT van Istanbul.

Verantwoordelijk uitgever van het blad Birlik Yolu, Ali Rebus, werd op 17 maart in Istanbul door een militair hof veroordeeld tot 8 jaar en 8 maanden gevangenis. Hij wordt ervan beschuldigd kommunistische propaganda gemaakt te hebben.

Dezelfde dag werd tevens Feyzullah Ozer, verantwoordelijk uitgever van het blad Kitle tot 18 maand gevangenis veroordeeld wegens het prijzen van de Oktoberrevolutie.

Op 18 maart werd Aydin Engin, uitgever van het verboden dagblad Politika, door een militair hof veroordeeld tot 7,5 jaar gevangenis voor een artikel dat verscheen in 1980.

Mw Nazlı İlicak, redacteur van het dagblad Tercüman werd op 24 maart door een militair hof van Istanbul veroordeeld tot 3 maand gevangenis.

BESIKCI VEROORDEELD TOT 10 JAAR

De bekende Turkse socioloog Dr Ismail Besikci werd op 25 maart door het MT van Gölcük veroordeeld tot 10 jaar gevangenis. Hij wordt ervan beschuldigd de Turkse staat belasterd te hebben door een brief te sturen naar de Zwitserse auteursvereniging. In die brief leverde hij kritiek op de coup van 12 september. Besikci werd reeds vele malen veroordeeld en opgesloten wegens zijn moedige artikels en studies over de democratische rechten van de Koerden van Turkije. (Zie Bulletin februari 1982 en oktober 1979)

GEARRESTEERD VOOR EEN LANDKAART

M. Nurettin Bolluk werd op 30 maart in Ankara gearresteerd door de krijgswetoverheid, wegens een landkaart die hij in een naslagwerk getiteld "Gids voor de Bouw in Turkije" zette. De kaart, geleend van de Turks-Amerikaanse vereniging vermeldt de streken bekend als Koerdistaan en Armenië. Hij wordt beschuldigd van separatistische propaganda.

PUBLIKATIEVERBOD

Een werk van Erol Toy "Onze Intellectuelen, Menselijke Wezens en de Staat" werd op 1 maart door de krijgswetoverheid op de verboden lijst geplaatst.

Op 2 maart verbood het krijgswetbestuur van Ankara de publikatie en de verdeling van het weekblad Arayis. Dit werd verleden jaar gelanceerd door Ecevit, maar later kreeg deze verbod om nog artikels te schrijven in dit enige overblijvende sociaal-democratisch blad. Het had een oplage van ongeveer 20.000 exemplaren.

De krijgswetoverheid van Istanbul verbood de verkoop van 29 kinderboeken aan lezers jonger dan 18 jaar. Zij werden in 1979, 1980 en 1981 uitgegeven door befaamde drukkerijen zoals Arkadas, Oda en Gözlem.

Drie dagen later, op 25 maart, gaven dezelfde autoriteiten bevel 2 kinderboeken, uitgegeven als een "culturele dienst" door het Sport-Toto bestuur, in beslag te nemen. De boeken, met de titels "Rozen van Duifje" en "Verhalen voor Kinderen" werden beide geschreven door Aydin Karasüleymanoglu, directeur van het Sport-Toto bestuur en handelden over sociale onrechtvaardigheid in de maatschappij.

SCHOOLKINDEREN IN DE BEKLAAGDENBANK

50 schoolkinderen tussen 11 en 15 jaar stonden op 5 maart terecht voor een Strafrechterlijk Hof van Istanbul, en werden allen beboet met 2100 TL voor het opsturen in een enveloppe van 80 TL (1 DM) aan een correspondentenclub in Finland.

Een andere schooljongen van 17 jaar, Ozlem Körkücü, werd op 17 maart veroordeeld tot 7 maand gevangenis en 17.000 TL boete voor dezelfde "overtreding".

REPRESSIE IN HET BUITENLAND

NIEUWE REGERINGSMATREGELEN

De nieuwe circulaire van Premier Ulusu, die moet dienen om een strikte controle uit te oefenen op Turkse immigranten in het buitenland (Zie pag 4, "Nieuwe Repressieve Maatregelen") ging gepaard met 2 andere maatregelen:

— Met het doel tegenstanders van het regime te verhinderen naar het buitenland te reizen zullen alle paspoorten verstrekt worden door een centraal bureau terwijl ze nu geleverd worden door de lokale overheid.

— De Turkse regering deed een beroep op de Duitse regering om Turkse leraars in Duitse scholen, aangesteld door de Duitse overheid, te ontslaan, en te vervangen door deze gezonden door het Turks Ministerie van Opvoeding.

— Volgens een nieuw wetsontwerp dat de wet op de organisatie van het bestuur voor Religieuze Zaken wijzigt, kunnen lokale immigrantengroepen, wan-

neer de religieuzen aangesteld door de Turkse overheid, niet volstaan, zelf religieuzen in dienst nemen indien ze in het levensonderhoud van dezen voorzien. Zodanig ontstaat een direkte samenwerking tussen de Turkse overheid en de Turkse religieuze verenigingen, die meestal onder controle staan van de Grijsze Wolven. In België startten Turkse diplomaten reeds een campagne om federaties van rechtse Turkse verenigingen te vormen in Wallonië en Vlaanderen.

ANGST VAN POLITIEKE VLUCHTELINGEN

Het Turks Ministerie van Justitie verklaarde dat "75 Turkse verdachten in het buitenland aangehouden werden en naar Turkije teruggebracht zullen worden". Gesprekken over de uitwijzing van de anderen worden nog verdergezet tussen Turkse en Europese regeringen.

Onlangs werd een militant van Dev-Yol, Necmettin Usentur, door de Syrische overheid naar Turkije teruggestuurd.

Volgens een communiqué van het Duits Federaal Bestuurshof (BVG) werd in 1981 geen enkele van de 8500 aanvragen voor politiek asiel toegestaan door de Duitse overheid. De regering van Baden-Württemberg maakte bekend dat ze geen politiek asiel meer zal toestaan vanaf 1 april 1982.

In Griekenland gingen 48 kandidaten voor het statuut van politiek vluchteling uit Turkije, in hongerstaking uit protest tegen de slechte behandeling in het vluchtelingenkamp van Lavrion.

LASTER OVER DEMIRAG-YURDATAPAN

Melike Demirag en Sanar Yurdatapan, 2 Turkse progressieve artiesten namen voor de 2de maal deel aan een cultureel programma van de Griekse TV, dat eveneens door de Egeïsche kusten van Turkije gevolgd kon worden.

Naar aanleiding van dit programma, die het repressief regime van Turkije hekelde en de vriendschap tussen Turkije en Griekenland aanmoedigde, startte de sensatiepers, o.a. Hürriyet, nogmaals een lastercampagne tegen de 2 artiesten en gaf men zelfs valse berichten door als zou Melike Demirag haar naam veranderd hebben en een Griekse naam aangenomen hebben.

SOCIAAL LEVEN

WERKLOOSHEID STIJGT

Het Uitvoerend Comité van de overheidsgezinde vakbondsfederatie Türk-İs verklaarde dat de werkloosheid het voornaamste probleem van Turkije is. De verklaring van 1 maart zei: "De beperkende monetaire en financiële politiek zorgt ervoor dat de werkloosheid constant toeneemt, op alle gebied." De confederatie zei tevens dat de minimumlonen die 9 maand geleden bepaald werden niet langer aanvaardbaar zijn.

Volgens de gegevens van de Staats Planning Organisatie zullen er in 1982, 344.200 nieuwe werklozen bijkomen, wat het algemeen totaal op 3.284.500, dit is 18,2 p.c., zal brengen. Teneinde arbeidsmogelijkheden voor iedereen te scheppen zou er per persoon 80.000 \$ geïnvesteerd moeten worden.

Eén van de topkapitalisten van Turkije, Sakip Sabancı, verklaarde dat, gezien de automatisering van de Turkse industrie, het aantal werklozen voor de nabije

toekomst op 6 á 10 miljoen moet geschat worden en hij stelde voor om investeringen in Turkije aan te moedigen teneinde het probleem op te lossen.

GEARRESTEERDE VERLIEST ZIJN WERK

De Hoge Scheidsrechterlijke Raad, besloot onlangs dat iedere arbeider die langer dan 30 dagen onder arrest staat, door de werkgever ontslagen mag worden. De Raad staat de werkgevers tevens toe om iemand die veroordeeld werd wegens politieke overtredingen, niet aan te werven.

VERBRUIK VAN PROTEÏNEN DAALT

Wegens de snelle stijging van vlees-, eieren- en melkprijzen daalde het verbruik van proteïnen in Turkije angstwekkend. Terwijl het minimum dagrantsoen vlees per persoon 40 g is, zakte dit in Turkije tot een gemiddelde van 19 gram. Er dient opgemerkt te worden dat in de onderontwikkelde binnenlandse, oostelijke en zuidoostelijke streken van Turkije, de meerderheid van de bevolking bijna nooit of éénmaal per maand vlees eet. Als compensatie voor het verlies aan proteïnen steeg het jaarlijks verbruik van brood van 1.170.000 ton in 1973 naar 5.600.000 ton in 1981.

25.000 PERSONEN LEVEN IN HOLEN

Volgens een bericht in het dagblad Tercüman van 23 maart leven in de grootste stad van Turkije, Istanbul, ongeveer 25.000 personen in hollen, holle bomen of tenten.

VERLAMMING VAN GEZONDHEIDSDIENSTEN

Wegens de ontslagen van vele dokters in de gezondheidsdiensten van de sociale zekerheid werd de werking van de ziekenhuizen verlamd. Eén dokter moet 100 á 150 patiënten per dag behandelen. Voor een operatie moet men minstens 4 maanden wachten, voor een radiografie 3 maanden.

EKONOMISCHE SITUATIE

MONOPOLISERING VERSNELT

Volgens een overzicht in het dagblad Cumhuriyet van 8-10 maart versnelde het monopoliseringsproces in de Turkse economie sinds de militaire machtsovername.

Van 126 economische sektors worden 18 sektors beheerst door 1 firma, 27 sektors door 2 firma's, 14 sektors door 3 firma's, 15 sektors door 4 firma's, 9 sektors door 5 firma's, 6 sektors door 6 firma's, 4 sektors door 7 firma's, 5 sektors door 8 firma's... 15 sektoren zijn nog niet onder monopolistische controle.

De Turkse monopolies zijn tevens verwickeld in een strijd om de voornaamste privé-banken en kredietinstellingen van Turkije.

Het dagblad Günaydin van 22 maart 1982 publiceerde onderstaande tabel die de verdeling van de banken in holdings aantoont.

Sabancı Holding: Akbank,
 Koç Holding: Garanti Bank, Kocaeli Bank,
 Cukurova Holding: Pamukbank, Yapı-Kredi Bank,
 International Industrial Development Bank,
 Cavusoglu-Kozanoglu Holding: Hisarbank,
 Zeytinoglu Family: Eskisehirbank

Cingillioglu Family: Demirbank,
 Dogus Yatirim: Imar Bank,
 Ozakat Holding: Egebank,
 Has Holding: Istanbul Bank,
 Acarer Holding: Arbeiders Krediet Bank,
 Mimaroglu Groep: Leraarsbank,
 Ercan Holding: Türk Ticaret Bank,
 Yasar Holding: Tütünbank,
 Taris: Milli Aydın Bank.

De voorzitter van de Is Bank, de grootste privé-bank van Turkije, Ismail Rüstü Aksal, zei op 29 maart dat 1981 het jaar was waarin wetten, reglementen en reorganisatie-maatregelen van het regime van 12 september positieve resultaten opleverden.

AANMOEDIGING VAN VREEMD KAPITAAL

Een wetsontwerp om de private en vreemde olie-ontginning te vergemakkelijken en aan te sporen werd door de regering overgemaakt aan de Raadgevende Vergadering. Het staat export van een deel van de output van de investeerders door henzelf toe, van 35 p.c. van de land-ontginning en van 45 p.c. van de zee-ontginning.

Een andere wet ter aanmoediging van het investeren van vreemd kapitaal in het toerisme werd door de NVR bekrachtigd. Volgens deze nieuwe wet zal de Turkse staat 60 á 85 p.c. van de totale investering voor zijn rekening nemen.

VOORWAARDEN MERCEDES AANGENOMEN

Er werd een overeenkomst bereikt over de toekomstige deelname van Daimler-Benz in de motorfabriek van Tümesan. Mercedes zal 31-33 p.c. van de aandelen hebben van het 1000 miljoen TL-kapitaal van de nieuwe maatschappij.

PRIJZEN STEGEN 10 PC IN TWEE MAAND

Ondanks de beweringen van de regering als zou men de inflatie de baas kunnen stegen de verbruikersprijzen met 10 percent in januari en februari.

In maart deed de regering de prijzen stijgen : een krant 10 pc, ijzer 20 pc, telegrammen 50 pc, kolen 12 tot 18 pc, lange afstandsgesprekken 100 tot 650 pc, soft drinks 30 pc, elektriciteit en banden 8 tot 9 pc.

Door die toenemende prijzen daalde de koopkracht met 57 pc gedurende de laatste 2 jaren, dit volgens Cumhuriyet van 8 maart.

Vanwege de economische maatregelen opgelegd door het IMF op 24 januari 1980 verloor de TL zowat 100 pc van zijn waarde tegenover vreemde 1 \$ werd 149 TL, terwijl dit in 1980 70 TL was.

BUITENLANDSE RELATIES

KANSEN IN HET MIDDEN-OOSTEN

De sterren van het Turks militair regime doorkruisten in maart het Midden-Oosten op zoek naar lukratieve commerciële overeenkomsten. Generaal Evren bezocht Koeweit, Premier Ulusu ging naar Saoedi Arabië en Irak, Vice-Premier Ozal reisde naar Iran en Syrië en de Minister van Economische Zaken naar Jordanië.

Waar Ozal gaat wordt hij steeds gevolgd door een kudde Turkse zakenlui. 500 vertegenwoordigers van Turkije's privé-sektor streken neer in Teheran toen

Ozal dit buurland bezocht. Het resultaat was een overeenkomst voor 600 miljoen \$ export, dat mogelijk gevolgd kan worden door een volgend akkoord voor 400 miljoen \$ export. Voor Irak voorziet men voor 1982 800 miljoen \$ export.

Verleden jaar steeg Turkije's export naar Iran van 84 miljoen \$ tot 233 miljoen \$; naar Lybië van 60 miljoen \$ naar 441 miljoen \$; naar Irak van 134 miljoen \$ naar 559 miljoen \$; naar Saoedi-Arabië van 43,5 miljoen \$ naar 187 miljoen \$; naar Egypte van 60 miljoen \$ naar 200 miljoen \$. Het is de 1ste maal dat de export naar het Midden-Oosten de bovenhand haalt, terwijl deze naar de EG op de 2de plaats komt.

Tientallen Turkse maatschappijen zijn in het Midden-Oosten bezig met bouwwerken, de contracten vertegenwoordigen een totaal van 11.000 miljoen \$. Zowat 200.000 Turkse immigranten hebben werk in het Midden-Oosten, vooral in Lybië.

Na het bezoek van Ecevit aan Koeweit publiceerde de Turkse pers artikels over een droominstallatie van 2 pijpleidingen tussen de 2 landen: terwijl het drinkwater door de ene leiding naar Koeweit stroomt pompt men de olie door de andere naar Turkije.

Het is buiten kwestie dat de Turkse junta, genietend van de economische mogelijkheden, aangeboden door de landen van het Midden-Oosten, klaar ziet in de diplomatieke kwesties.

Juist voor het bezoek van Ozal aan Iran meldde de buitenlandse pers dat er in Oost-Turkije paramilitaire anti-Khomeiny troepen een complot op touw zetten om het regime in Teheran omver te werpen.

Terwijl premier Ulusu op 2 maart vertrok naar Saoedi-Arabië om een meeting van de Islamitische Goodwill Commissie bij te wonen, teneinde een eind te maken aan de 18 maanden oude oorlog tussen Irak en Iran, deponeerden 15 Arabische en Islamitische gezanten in Ankara een memorandum waarin Turkije gevraagd wordt alle diplomatieke banden met Israël te verbreken.

Het is onmogelijk te zeggen dat het Turks regime de Arabische landen tevreden kan stellen terwijl ze haar banden met de VS versterkt en nog steeds disskreet flirt met Israël.

VS-STEUN AAN DE JUNTA

De Amerikaanse staatssecretaris, Haig, verklaarde voor het Comité van Buitenlandse Zaken van het Huis van Volksvertegenwoordigers dat "de militaire leiding van Turkije onderworpen is aan het verkiezingsproces en het begrip van de Amerikaanse critici verdient."

Op 9 maart kwam Admiraal William Crowe, Commandant van de NAVO-troepen in Zuid-Europa, naar Turkije, en hield gesprekken in militaire kringen.

Tijdens het bezoek van de Turkse Minister van Landsverdediging aan Washington, voor de meeting van de Kernplanningsgroep van de NAVO, maakte het Pentagon bekend dat de VS voor 57 miljoen \$ radars en toerustingmateriaal aan Turkije zal verkopen.

Ondertussen verklaarde Generaal Kingstone, Commandant van de Amerikaanse Rapid Deployment Forces, dat de meest dringende kwestie voor de westerse defensie, het verkrijgen van bases in het Midden-Oosten is, en dat de VS zowat 4000 miljoen \$ zal besteden aan militaire operaties in Zuidwest-Azië.

In dit kader was het bezoek van Generaal Ziya Ul Haq, militair dictator van Pakistan, van groot belang. Alhoewel hij verklaarde naar Ankara te zijn gekomen om zijn rouwbetoon te betuigen aan Generaal Evren vanwege de dood van mevrouw Evren, maakte hij duidelijk dat hij "in internationaal verband als één enkele staat wenst te handelen". Zoals bekend is de VS van plan een nieuwe militaire alliantie te vormen met Turkije, Pakistan, Saoedi-Arabië, Egypte en Koeweit.

De relaties tussen Turkije en Pakistan vorderden later met het bezoek aan Pakistan van Generaal Nurrettin, Commandant van de Turkse Landmacht en lid van de NVR.

Als geschenk aan Generaal Ul Haq besloot Generaal Ersin 4500 Afghanen van Turkse origine, die in Pakistan een toevlucht zochten, binnen te laten in Turkije.

SOLIDARITEIT

- In San Francisco (VS) werd de Turkse Vakbondsteun opgericht, en ze lanceerde een campagne voor het herstel van de democratische rechten en vakbondsrechten in Turkije.

- De Internationale Arbeidsorganisatie deed een beroep op het Turkse militair gerecht om de DISK-leiders niet te veroordelen en vroeg het herstel van het stakingsrecht en collectieve onderhandelingen.

- De Internationale Journalistenfederatie (FIJ) zond Generaal Evren een telegram waarin geprotesteerd wordt tegen de arrestatie van intellectuelen en journalisten in Turkije.

- De Belgische Unie voor Ontwikkeling en Vrede protesteerde tegen de arrestatie van de leden van het Turkse Vredescomité.

- In Spanje nam het Centraal Comité van de KP een resolutie aan waarbij het Turks regime veroordeeld wordt. Mundo Obrero, het blad van de Spaanse KP publiceerde tevens een reeks reportages over Turkije.

Het E.P. discussieerde op 10 maart over het Turks vraagstuk en de parlementaire ondervroegen Leo Tindemans, de voorzitter van de Ministerraad, over de relaties tussen Turkije en Europa.

- De Franse regering meldde de Turkse ambassade op 9 maart dat ze getroffen was door de arrestatie van M. Apaydin, voorzitter van de Orde van Advokaten van Istanbul. Dezelfde dag betuigde de Orde van Advokaten van Parijs en deze van Lyon hun solidariteit met Apaydin.

- Op 11-12 maart hielden de Deense en Zweedse vakbonden in Kopenhagen een solidariteitsmeeting in aanwezigheid van de vertegenwoordiger van DISK, Y. Top.

- M. Duchateau, de verantwoordelijke van de Europese Commissie voor het Middellandse Zeegebied, gaf een nota aan de Turkse vertegenwoordiger bij de EEG. Deze laatste wimpelde dit af en beschouwde het als een inmenging in de interne aangelegenheden van Turkije.

- Op 13 maart werd in Stockholm een solidariteitsmeeting gehouden in aanwezigheid van Yücel Top, evenals van Olaf Palme en Italiaanse en Franse socialisten.

- Op 13 maart vroeg de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa aan het Ministercomité onmiddellijk iets te doen voor de vrijlating van de gearresteerde mensen in Turkije.

- Op 13 maart protesteerde de Unie van Advokaten van Frankrijk (SAF) tegen de "ernstige en herhaalde schendingen van mensen- en verdedigingsrechten in Turkije".

- Op 16 maart overhandigde het Belgisch Comité voor de Verdediging van de Mensenrechten in Turkije een memorandum aan Leo Tindemans, en werd hem gevraagd een bezoek te brengen aan M. Apaydin, de gearresteerde voorzitter van de Orde van Advokaten van Istanbul.

- M. Tindemans kwam op 19 maart in Ankara aan

en voerde gesprekken met de Turkse overheid. In zijn mondeling rapport aan de Ministerraad van de EEG stelde hij voor geen stappen te ondernemen om de generaals niet op de tenen te trappen. De Raad besloot de kwestie te bespreken op de Europese Top.

- Turkije wees het verzoek van de Raad van Europa, om een onderzoek in het land in te stellen, af.

- De Turkse ambassadeur zond een brief aan de Burgemeester van Courcelles (België), waarin hem gevraagd werd de meeting over Turkije, op 25 maart in het gemeentehuis, af te lasten. De gemeenteraad wees het verzoek af door de ambassade te melden dat dit een inmenging was in de interne aangelegenheden van de stad. De meeting werd gehouden zoals voorzien, in aanwezigheid van Ernest Glinne, voorzitter van de socialistische groep van het E.P., de advocaat F. Van Droogenbroeck, vertegenwoordigers van Info-Türk en van Amnesty International.

- Het Koerdisch Nieuwjaar (Newroz) werd op 27 maart in Brussel gevierd op een avond georganiseerd door Tekoser. Tijdens de bijeenkomst gaven Turkse, Armeense, Assyrische en Belgische groepen het voorbeeld van internationale solidariteit.

- De Turkse pers meldde op 30 maart dat de Deense Premier, M. Joergensen, verklaard heeft dat hij van plan is volgende maand in Ankara een bezoek te brengen aan M. Ecevit.

IMMIGRATIE

- In de stad Witten, Bochum, overviel een Duitse groep de Turkse wijk, wierp stenen in de winkelramen en goot zuur op de auto's. (H- 7.3)

- Een organisatie genaamd "Aktionsgruppe Schlagetr" bedreigt in Stuttgart Duitse ondernemingen die buitenlandse arbeiders werk geven.

- In Mainz viel een Duitse jongeman een Turkse club binnen, roepend "Alle ausländers raus!" en hij verwondde de eigenaar met een zwaard. (T- 16.3)

- Acht staatsregeringen van Duitsland legden een gezamenlijk wetsvoorstel voor aan de Bundesrat. De regeringen vragen om iedere Turkse arbeider die naar zijn land wil terugkeren, 21.622 DM te betalen.

- De gezamenlijke theaters van een Turkse groep in Berlijn werden door neo-nazi's overvallen. (M-19.3)

- De Minister voor Brusselse Zaken, Demuyter, verklaarde dat vreemdelingen die niet geïntegreerd zijn, naar hun land terug moeten. (T- 20.3)

- Een groep die zich "Burgerinitiatief voor Vreemdelingenstop" noemt dringt aan op een algemeen referendum over afzonderlijke opvoeding voor kinderen van vreemdelingen. (DN-19.3)

- In Hamburg werd een nieuwe politieke partij gevormd, genaamd "Hamburg Lijst ter Beperking van de Vreemdelingen" (HLA) (H-20.3)

- In de stad Bocholt, tussen Nederland en Duitsland, werd een Turkse TIR-kamion in brand gestoken.

- In Nürnberg organiseerde de NPD een bijeenkomst voor buitenlandse arbeiders. (C-28.3)

- De verkiezingen voor Brusselaars die niet de Belgische Nationaliteit Bezitten: Van de kandidaten van CLOTI werden twee Turken verkozen. (28.3)

- Een neo-nazi groep viel Turkse winkels aan in München. (H- 31.3)

- 35 migranten-arbeiders, waaronder 10 Turken, gingen in hongerstaking in Schaarbeek in Brussel uit protest tegen Nols' besluit om geen vreemdelingen meer in te schrijven ondanks het tegengestelde K.B. (Hürriyet-31.3)